

כ"ה בתשרי תשפ"ה
27 באוקטובר 2024

חברות וחברי סגל אקדמי ומנהלי, סטודנטיות וסטודנטים יקרים,

שנת הלימודים תשפ"ה עומדת להיפתח השבוע, כאשר המדינה שלנו עדיין מצויה במלחמה קשה. למעלה מ-100 חטופים טרם חזרו לביתם ולמשפחתם, עשרות אלפי תושבי הצפון עדיין לא חזרו לבתיהם, למעלה מאלף מהסטודנטים שלנו עדיין משרתים במילואים, ורבים רבים אחרים רק סיימו לאחרונה את שירותם הצבאי, או עומדים להיקרא לשירות נוסף בקרוב.

מדינת ישראל ניצבת בשנה האחרונה מול אתגרים, שכמותם לא היו מאז מלחמת העצמאות. על אתגרים אלה יש להוסיף את הפילוג הפוליטי העמוק ואת שיח ההסתה והשיסוי המתלווים אליו, אשר מאיימים על החוסן הלאומי שלנו, ועל הערכים הדמוקרטיים שמוסדו במגילת העצמאות.

השבוע ניכנס לכיתות הלימוד על רקע אתגרים כבירים אלה. כבר עכשיו ברור שגם בשנת הלימודים הבאה, בדומה לשנה שזה עתה הסתיימה, נידרש להתמודד עם אתגרים יוצאי דופן. המתחים הלאומיים והבינלאומיים מחוץ לקמפוסים שלנו, לא ייעצרו גם השנה בשערי הכניסה שלנו. וכך גם אמור להיות: איננו מגדל שן—בתוך עמנו אנו חיים.

אבל כפי שהוכחנו בשנה שעברה שאנו יכולים להתמודד עם אתגרים כבירים אלה בתוך הקהילה שלנו, כך אני סמוך ובטוח שנוכל לעשות כן גם בשנת הלימודים הקרובה.

במאמץ משותף שכלל את כל קהילת האוניברסיטה, בנינו בשנה שעברה מערך תמיכה אקדמי, כלכלי ורגשי יוצא דופן במבנהו ובהיקפו, כדי לסייע למילואימניקים ולמילואימניקיות, לבנות ולבני זוגם, ולמפונים מבתיהם, להצליח להשלים בהצלחה את שנת הלימודים. הקשיים של אותם סטודנטיות וסטודנטים היו עצומים, וההתגייסות עבורם הייתה יוצאת דופן. ואכן, מרבית הסטודנטים הצליחו לסיים בהצלחה את שנת הלימודים. ידוע לנו שהקשיים לא הסתיימו. נמשיך להעמיד את הסיוע שלנו לכל אותם סטודנטים ואותן סטודנטיות שיהיו זקוקים לכך גם בשנה הקרובה.

ההתגייסות יוצאת הדופן של חברות וחברי הקהילה שלנו, סגל וסטודנטים כאחד, לסייע לכל אותם סטודנטיות וסטודנטים מעוררת השראה והתרגשות. אני מודה לכל אחת ואחד מכם, גם על מה שעשיתם עבור מטרה זו בשנה שעברה, וגם על מה שתמשיכו לעשות השנה. נמשיך להיות מחויבים לעשות כל מה שאפשר כדי לא להשאיר אף סטודנטית וסטודנט מאחור.

בתוך עמנו אנו חיים, ואין לי ציפייה וגם לא רצון ששערי הקמפוס יהיו אטומים למתרחש סביבנו, ובכלל זה גם למחלוקות הכואבות ביותר הן בחברה הישראלית והן בזירה הבינלאומית. אך כאן על כולנו להיות מחויבים לערכים של מתיונות, הכלה וקבלת האחר. על כולנו להיות מחויבים לשמירה על החופש האקדמי ולדחות מכל וכל שיח של שנאה ושל הפחדה כדי שנוכל להמשיך לקיים את המחויבות העליונה שלנו להוראה מצוינת ולמחקר פורץ-דרך. בכל אלה נשאף להמשיך לשמש דוגמא ומופת למדינה כולה. (ראו [כאן](#) מסמך קווים מנחים לפרסום דעות ורעיונות בקהילת האוניברסיטה העברית).

אני מאמין שנוכל לעמוד בכל המטרות האלה. אני מאמין ביכולת הזו שלנו, בגלל שאני מאמין בכל אחת ואחד מהחברות והחברים בקהילה הנפלאה שלנו באוניברסיטה העברית. האוניברסיטה שלנו תציין השנה 100 שנים להיווסדה, במהלכן חרתה על דגלה ערכים של מצוינות אקדמית ומחקרית, תוך תרומה לחברה הישראלית ולעולם כולו. מאז הקמתה בשנת 1925, שימשה האוניברסיטה מקור ידע וחדשנות, תוך שימת דגש על מחקר פורץ דרך במגוון תחומים, וטיפוח דורות של מנהיגים, חוקרים ואנשי רוח. אין בי ספק כי האוניברסיטה שלנו תמשיך לקדם הישגים אלה ועוד רבים אחרים גם במאה השנים הבאות.

לא נשכח את הסטודנטיות והסטודנטים שלנו, ואת קרובי משפחתם של חברים מהקהילה שלנו, אשר נרצחו והקריבו את חייהם במלחמה. כרמל גת נחטפה ב 7 באוקטובר והוצאה להורג על ידי מחבלי חמאס במנהרות עזה, לפני כחודשיים וחצי. מאג'ד איברהים התקבל ללימודים ונרצח בביתו ב 7.10, בעודו מתכונן לפתיחת שנת הלימודים. איתן נאה, ישראל סוקול, איתן קופלוביץ ואייל מאיר ברקוביץ נהרגו בעודם משרתים את מדינתם. שגיא דקל-חן, בנו של פרופ' יונתן דקל-חן, נחטף לעזה וטרם חזר הביתה. ולא נשכח את הבוגרות והבוגרים שלנו שנפלו בשנה האחרונה. כאב האובדן קשה, קשה מנשוא. נאחל החלמה מהירה לפצועים בגוף ובנפש, ונמשיך ליחל לחזרתם בשלום הביתה כל החטופים.

שלכם,

פרופ' תמיר שפר

רקטור

Dear academic and administrative staff and students,

The new academic year is set to begin this week, while our country is still engaged in a difficult war. Over 100 hostages have yet to return home to their families, tens of thousands of northern residents have not yet returned to their homes, more than a thousand of our students are still serving in the reserve duty, and many others have only recently finished their military service or are soon to be called up again.

In the past year, Israel has faced challenges unparalleled since the War of Independence. These challenges are compounded by deep political division and the accompanying discourse of incitement and division, which threaten our national resilience and the democratic values enshrined in our Declaration of Independence.

This week, we will enter our classrooms against the backdrop of these immense challenges. It is already clear that, much like the year that just ended, we will face extraordinary difficulties in the coming academic year as well. The national and

international tensions outside our campuses will not stop at our gates this year either. And rightly so: we are not an ivory tower—we live among our people.

However, as we demonstrated last year, we can face these great challenges within our community, and I am confident that we will continue to do so.

Through a collective effort from the entire university community, last year we built an exceptional support system—academic, financial, and emotional—to help reservists and their spouses, as well as those displaced from their homes, to successfully complete the academic year. The difficulties faced by those students were immense, and the response to assist them was extraordinary. Indeed, most students managed to successfully finish the year. We know the challenges have not ended. We will continue to provide support to all students who need it in the coming year as well.

The outstanding mobilization of our community members—staff and students alike—to assist those students is inspiring and heartwarming. I thank each and every one of you for your help last year and for your continued help this year. We remain committed to doing everything possible to ensure that no student is left behind.

We live among our people, and I have neither the expectation nor the desire for our campus gates to be sealed off from what is happening around us, including the most painful divisions in Israeli society and on the international stage. But here, we must all be committed to values of moderation, inclusiveness, and acceptance of others. We must be committed to protecting academic freedom and rejecting any discourse of hatred or fear so that we can continue to achieve our supreme commitment to excellent teaching and groundbreaking research. In all of these, we will strive to continue serving as an example and model for the entire nation. See [here](#) a document on guidelines for expressing opinions and ideas within the university community.

I believe we can achieve all these goals. I believe in our ability because I believe in each and every member of our wonderful community at the Hebrew University. This year, our university will mark 100 years since its founding, during which it has upheld values of academic and research excellence while contributing to Israeli society and the world. Since its establishment in 1925, the university has been a source of knowledge and innovation, with an emphasis on groundbreaking research in various fields and nurturing generations of leaders, scholars, and intellectuals. I have no doubt that our university will continue to advance these achievements and many more in the next hundred years.

We will not forget our students and the family members of our community who were murdered and sacrificed their lives in the war. Carmel Gat was kidnapped on October 7 and executed by Hamas terrorists in the tunnels of Gaza about two and a half months ago. Majed Ibrahim was accepted to our university but was murdered in his home on 7.10

while preparing for the start of the academic year. Eitan Naeh, Israel Sokol, Eitan Koplowitz, and Eyal Meir Berkowitz were killed while serving their country. Sagie Dekel-Chen, the son of Professor Jonathan Dekel-Chen, was kidnapped to Gaza and has not yet returned home. We will not forget our alumni who fell this past year. The pain of loss is unbearable. We wish a speedy recovery to the wounded, both physically and mentally, and continue to hope for the safe return of all the hostages.

Sincerely,

Prof. Tamir Sheafer

Rector

أعضاء هيئة التدريس والطواقم الإدارية، الطلاب والطالبات الأعزاء،

نفتتح هذا الأسبوع العام الدراسي، ولا تزال دولتنا تمرّ في حرب صعبة. أكثر من 100 من المخطوفين لم يعودوا بعد إلى بيوتهم وعائلاتهم، وعشرات الآلاف من سكان الشمال أيضاً لم يعودوا بعد إلى بيوتهم، وما زال أكثر من ألف من طلابنا يؤدون الخدمة الاحتياطية، والعديد منهم أكملوا خدمتهم العسكرية مؤخراً فقط، أو على وشك أن يتم استدعائهم لمزيد من الخدمة العسكرية قريباً.

واجهت دولة إسرائيل في العام الماضي تحديات لم يسبق لها مثيل منذ حرب الاستقلال. يُضاف إلى هذه التحديات الانقسام السياسي العميق وخطاب التحريض والتفرقة المصاحب له، اللذين يهددان قدرتنا الوطنية على الصمود والقيم الديمقراطية التي أرسناها وثيقة الاستقلال.

في هذا الأسبوع سوف ندخل غرف التدريس على خلفية هذه التحديات الكبيرة. منذ الآن يبدو واضحاً لنا أنه في العام الدراسي المقبل أيضاً، على غرار العام الذي انتهى للتو، سيتعين علينا التعامل مع تحديات غير عادية. لن نتوقف التوتّرات الوطنية والدولية خارج حرمنا الجامعي عند بوابات الجامعة هذا العام أيضاً. وهكذا ينبغي أن يكون: نحن لسنا برجاً عاجياً بل نحن داخل شعبنا نعيش.

ولكن كما أثبتنا العام الماضي أنه يمكننا التعامل مع هذه التحديات الهائلة داخل مجتمعنا، فأنا واثق من أننا سنكون قادرين على القيام بذلك في العام الدراسي المقبل.

من خلال مجهود مشترك شمل مجتمع الجامعة بأكمله، بنينا نظام دعم أكاديمياً، مالياً وعاطفياً، غير عادي في هيكله ونطاقه، لمساعدة جنود وجنديات الاحتياط، زوجاتهم وأزواجهن، الأشخاص الذين تمّ إخلأؤهم من بيوتهم، لينجحوا في إكمال العام الدراسي بنجاح. كانت الصعوبات التي واجهها هؤلاء الطلاب والطالبات هائلة، وكانت التجنّد لصالحهم استثنائياً. وبالفعل، أكمل معظم الطلاب العام الدراسي بنجاح. نحن نعلم أنّ الصعوبات لم تنته بعد. سنواصل تقديم مساعدتنا لجميع الطلاب والطالبات الذين سيحتاجون إليها في العام المقبل أيضاً.

التجند الاستثنائي من جانب أعضاء المجتمع، أعضاء هيئة التدريس والطلاب على حد سواء، لمساعدة كل هؤلاء الطلاب والطالبات تشكل مصدرًا للإلهام والحماسة. أشكر كل واحد واحد منكم، على ما فعلتموه من أجل هذه الهدف في العام الماضي، وعلى ما ستواصلون القيام به هذا العام. سنستمر في الالتزام ببذل كل ما بوسعنا لعدم ترك أي طالب وطالبة وراءنا.

نحن نعيش بين أبناء شعبنا، وليس لدي أي توقع أو رغبة في إغلاق أبواب الحرم الجامعي في وجه ما يحدث من حولنا، بما في ذلك النزاعات الأكثر إيلا في المجتمع الإسرائيلي وعلى الساحة الدولية. ولكن هنا يجب علينا جميعًا أن نلتزم بقيم الاعتدال، الاحتواء وتقبل الآخر. يجب أن نلتزم جميعًا بدعم الحرية الأكاديمية والرفض رفضًا تامًا لخطاب الكراهية والتخويف، حتى تتمكن من الاستمرار في التمسك بالتزامنا الأسمى بالتدريس المتميز والبحث الرائد. في كل هذا، سوف نسعى جاهدين للاستمرار في كوننا مثالًا يُحتذى به في الدولة بأكملها. (انظروا [هنا](#) وثيقة المبادئ التوجيهية لنشر آراء وأفكار في مجتمع الجامعة العبرية).

أنا واثق من قدرتنا على تحقيق كل هذه الأهداف. أثق بقدرتنا، لأنني أؤمن بكل واحد واحد من أعضاء مجتمعنا الرائع في الجامعة العبرية. ستحتفل جامعتنا بالذكرى الـ 100 لتأسيسها هذا العام، والتي رفعت خلالها راية قيم التميز الأكاديمي والبحثي، مع المساهمة لصالح المجتمع الإسرائيلي والعالم بأسره. منذ إنشائها في عام 1925، عملت الجامعة كمصدر للمعرفة والابتكار، مع التركيز على الأبحاث الرائدة في مجموعة متنوعة من المجالات، وتطوير أجيال من القادة، العلماء والمتقنين. لا يساورني أي شك في أن جامعتنا سوف تستمر في النهوض بهذه الإنجازات والكثير غيرها في المائة عام القادمة.

لن ننسى طلابنا وطالباتنا، وأقارب أعضاء مجتمعنا الذين قتلوا أو ضحوا بحياتهم في الحرب. اختطفت كرمم غات في 7 أكتوبر/ تشرين الأول وأعدمها إرهابيو حماس في أنفاق غزة قبل حوالي شهرين ونصف. ماجد إبراهيم حصل على قبول للدراسة في الجامعة وقتل في بيته في 7.10، بينما كان يستعد لبدء العام الدراسي. قتل إيتان نبيه ويسرائيل سوكول وإيتان كوبوفيتش وإيال منير بيركوفيتش أثناء خدمتهم لدولتهم. اختطف سغي ديكل جن، نجل البروفيسور يونتان ديكل جن، إلى غزة ولم يعد إلى بيته بعد. ولن ننسى الخريجين والخريجات الذين سقطوا خلال العام الماضي. ألم فقدان صعب ولا يطاق. نتمنى الشفاء العاجل للجرحى في الجسد والروح، وسنظل نتمنى العودة الآمنة لجميع المخطوفين إلى بيوتهم.

مع فائق الاحترام،

أ. د تميم شيفر

الركتور

פרופ' תמיר שפר | רקטור
Prof. Tamir Sheafer | Rector
پروفیسور تمیر شیفر | الرکتور

האוניברסיטה העברית בירושלים
THE HEBREW UNIVERSITY OF JERUSALEM
الجامعة العبرية في أورشليم القدس

